

यामि । कीदृशौ प्रचर्षणौ प्रकृष्टैश्चर्षणोभिः मनुष्यैः यागकर्त्तृ-
भिर्युक्तौ वृषणा कामानां वर्षयितारौ । वज्रबाह्व हस्ते वज्रं
धारयन्तौ वृत्रहणा वैरिघातिनौ । एतच्चोभयं ऐन्द्राग्ने कर्मणि
द्रष्टव्यम् ॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः ॥ ११ ॥

अथ षष्ठोऽनुवाकः ॥

षष्ठेऽनुवाके प्रथमामृचमाह । “उत नः प्रिया प्रियासु ।
सप्तस्वसासु जुष्टा । सरस्वती स्तोम्याऽभूत्” इति । इयं सरस्वती
स्तोम्या स्तोत्रयोग्याऽभूत् । कीदृशी प्रियासु देवतासु मध्ये
अत्यन्तं प्रिया उत अपि च नोऽस्माकं विशेषतः प्रिया, सप्त-
सङ्ख्याका ब्राह्मीमाहेश्वरीत्याद्या देवता स्वसारः भगिन्यः
यस्याः सा सप्तस्वसासु जुष्टा सुष्ठु सेविता ॥

अथ द्वितीयामाह । “इमा जुह्वाना युष्मदा नमोभिः । प्रति-
स्तोमः सरस्वति जुषस्व । तव शर्मन् प्रियतमे दधानाः ।
उपस्थेयाम शरणं न वृक्षम्” इति । हे सरस्वति युष्मत् युष्मान्
त्वामित्यर्थः । इमे यजमानाः नमोभिः नमस्कारैः सह आजु-
ह्वानाः सर्वतो होममाह्वानं वा कुर्वतो वर्तन्ते । स्तोमं तदीयं
साम तदीयं स्तोत्रं प्रति प्रातिस्विकम् असाधारणं जुषस्व सेवस्व ।
तव प्रियतमे अतिप्रिये शर्मन् वृक्षवदुपकारके शरणे गृहे
दधानाः हविर्द्धारयन्तो वयं उपस्थेयाम उपस्थानं करवाम ।
एतदुभयं सारस्वते कर्मणि द्रष्टव्यम् । तथा सारस्वतीं मेषी-